

og Fiskarlagets Servicekontor AS, avd. Vest

Bergen, 07.03.18

Vår ref. 238/18/BSI/5.7.1.3

Dykkar ref.

Lindås kommune (ref. 17/3013-18/1241)

Fiskeridirektoratet region Vest

E-mail

LINDÅS – KOMMUNEPLANEN SIN AREALDEL 2019-2031, INNSPEL PLANPROGRAM.

Viser til brev av 16.01.18 frå Lindås kommune, med vedlegg, vedkomande ovannemnde sak.

Det er no snakk om delrevisjon av arealdelen, med bakgrunn i samfunnsdelen .
Hovudtema for «rullering av arealdelen er; Sentrumsutvikling, næringsutvikling, bustadutvikling, landbruk, natur og friluftsliv, grønstruktur og byggeområde for naust».

Fiskarlaget Vest konstaterer at det er kommunen sitt ansvar å ta vare på fiskebruksområde t.d., låssettingsplassar, område for passiv og aktiv reiskap, som er viktige for fiskarar som bur i nærområdet, dvs. svake regionale og lokale fiskeriinteresser. Fiskeridirektoratet sine regionkontor skal ivareta sterkt regionale og nasjonale bruks- og ressursområde innan fiskeri i planprosessar.

Fiskarane er i utgangspunktet positivt innstilt til anna næring og aktivitet. Samtidig er det ein føresetnad at dette ikkje må kunne øydeleggje viktige gyte- og oppvekstområde, for kvalitet og atferd hos ville marine artar, eller for sjølve fisket. Fiskarane opplever ein stadig større konkurranse om areala, særleg i kystsona.

Eksempel på konfliktområde er; oppdrett (areal inkl. anker og utslepp av spillfôr/feces), vindmøller til sjøs, reguleringsplanar ut i sjø (friluftsområde i sjø, flytebyggjer, ankringsområde,

m.m.), ankring/verksemd i sjø, avlaups-/vassleidningar i sjø, kablar i sjø, -fritidsinteresser (båttrafikk, fritidsfiske).

I tillegg vil ein peike på at fiskarar får klage frå hytteeigarar når ein fiskar i sjøområdet utanfor hyttene om natta, men òg elles.

Dette viser at planlegging av land- og sjøområda heng tett saman.

Mange meiner at eitt lite enkelt prosjekt ikkje kan skade, men mange nok slike så tar ein bit for bit frå fiskeriinteressene.

Ein vil vise til Fiskeridirektoratet si nettside når det gjeld registrerte fiskeriinteresser <http://kart.fiskeridir.no/default.aspx?gui=1&lang=2>

I kartet kan ein leggje på ulike lag når det gjeld m.a. «Kystnære fiskeridata», «Marint biologisk mangfold» og «Farled, fiskerihavner»

Fiskarlaget Vest vil peika på at fiskeri og akvakultur/andre næringar har eit heilt ulikt forhold til bruk av sjøareal. Andre har behov for nye/større område til sin aktivitet, medan fiskerinæringa er avhengig av å ta vare på viktige eksisterande fiske-, gyte- og oppvekstområde. Fiskerinæringa er i tillegg heilt avhengig av eit reint hav, mest mogeleg fritt for miljøgifter, framandstoff og legemiddel. Dette skil fiskerinæringa frå dei fleste andre næringar som utnyttar hav- og sjøareal. «Sjøvern» er like viktig for fiskerinæringa, som «jordvern» for jordbruk.

I tillegg vil ein peike på, slik at ein kan ha det med i planlegginga, at utvikling av resistent lakselus har dei siste åra ført til at ulike legemiddel/kjemikalier mot lakselus har blitt tatt i bruk i stadig større omfang, og på andre vis, enn tidlegare.

Det er no vist at fleire av desse lusemidlane kan vere svært skadelege for reke og andre marine krepsdyr, særleg dersom dei blir brukt i kombinasjon.

Den nye veileiaren for «Forsvarlig forskrivning og bruk av legemidler seier m.a. at «Ny miljøkunnskap viser at bruk av to eller fleire legemidler i kombinasjon må skje med mye større varsomhet enn det som skjer i praksis. Forskning har vist at reker er betydelig mer følsomme for kombinasjon av legemidler enn når medikamentene blir gitt separat. Andre arter (non-target organismer) kan påvirkes i flere kilometers avstand, også så lenge som 24 timer etter utslipp». Forskning offentliggjort av Havforskningsinstituttet i januar 2017 viste at slik bruk av legemiddel kan ta livet av reker ved så lave konsentrasjonar at midla ikkje er mogeleg å påvise ved hjelp av dagens analysemetodar. I tillegg viser nye forskingsresultat frå mellom anna Akvaplan-niva at mindre krepsdyr (raudåte) er enda meir sårbar enn reke og hummar.

Som nemnd ovafor er det viktig at ein unngår forureining til sjø. Fiskarlaget Vest vil vise til at det finst to viktige publiseringar kring temaet småbåthamner. Den eine er NGI-rapport "Kartlegging av forurensing i utvalgte småbåthavner i Norge" (TA-2751/2010), som viser at småbåthamner forureinar grunnen og sjøbotn, og at spyling og vedlikehald av skrog er den største kjelda.

CIENS-rapport: 2-2011 " Helhetlig planlegging og utvikling av miljøvennlige småbåthavner. Kunnskapsstatus" gjev ei rekkje råd om korleis negativ miljøpåverknad frå småbåthavner kan avgrensast.

I høve bygging av naust i samband med yrkesfiske må ein kunne plassera dei i sjøkanten, om det er mest hensiktsmessig i høve lagring av reiskap m.m., og ikkje lengre inn på land for at «kvar og ein» skal kunne gå langs heile strandsona.

Ein må òg ha med seg at framtidige generasjonar òg må kunne få tilgang til kystsona.

Ein forutset at fiskeriinteressene blir godt ivaretatt i prosessen og at dei får likeverdig behandling som plantema som m.a. akvakultur og reiseliv/turisme. Ein kan ikkje driva ein bit-for-bit-politikk. Ein må òg sjå over kommunegrensene i sjø.

Ein vil til slutt igjen gjere merksam på at fiskerinæringa er basert på fornybar biologisk produksjon, og er derfor grunnleggjande avhengig av eit reint og produktivt kyst- og havmiljø mest mogeleg fritt for miljøgifter, framandstoff og legemiddel. Ein har eit stort felles ansvar, både nasjonalt og internasjonalt, for å oppretthalde eit reint og produktivt hav. Det er avgjerande for kvalitet, omdøme og marknadsverdi for norsk sjømat. I tillegg er ein avhengig av å ha eigna areal å fiske på, jf. òg dei generelle merknadene.

Med helsing
Fiskarlaget Vest

Britt Sæle Instebo

Kopi pr. mail: Nordhordland Fiskarlag
Fylkesmannen i Hordaland